

AVIZ
referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea
Convenției europene asupra cetățeniei, adoptată
la Strasbourg, la 6 noiembrie 1997

Analizând proiectul de **Lege pentru ratificarea Convenției europene asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg, la 6 noiembrie 1997**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.25 din 11.02.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Dispozițiile Convenției europene asupra cetățeniei nu diferă, în cea mai mare parte, de reglementările cuprinse în legislația română.

Există, însă, dispoziții în legislația internă, inclusiv în Constituție, care sunt, totuși, mai restrictive decât cele din Convenție și, cu privire la acestea, Partea română ar trebui să formuleze unele rezerve.

2. O problemă deosebită este aceea a Capitolului VI din Convenție care reglementează problemele de cetățenie în contextul **succesiunii statelor**.

Acceptarea unor reglementări în perspectiva succesiunii statelor, ar putea fi considerată o ignorare a dispozițiilor art.1 alin.(1) din Constituția României, care prevede că “România este un stat național, suveran și independent, **unitar și indivizibil**”.

Menționăm însă faptul că în art.29 alin.1 al Convenției se prevede expres că la dispozițiile capitolului respectiv nu se poate formula nici o rezervă.

Având în vedere sensibilitatea acestei probleme, considerăm că înainte de ratificare ar fi util să se cunoască și poziția altor state față de aceasta, cu atât mai mult cu cât, așa cum rezultă din Expunerea de motive, doar 4 state au ratificat Convenția până în prezent.

3. Întrucât este necesar ca poziția României să fie exprimată în mod neechivoc în legătură cu anumite soluții și având în vedere că **la art.2** din proiectul de lege nu poate fi vorba despre o simplă **precizare**, propunem ca prima parte a textului, să fie reformulată, astfel:

“Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, România **declară, în conformitate cu prevederile art.22 lit.b) din Convenție, că ...**”.

4. **La art.3** din proiectul de lege, întrucât este vorba despre o rezervă, propunem înlocuirea cuvântului “**declarație**”, cu “**rezervă**”.

Cu privire la textul propus, considerăm necesar ca în ultimul rând al textului conjuncția “și” din expresia “civile și militare” să fie înlocuită prin cuvântul “sau”, așa cum este înscrisă în redactarea art.16 alin.(3) din Constituție.

5. În **art.3** din Convenție există o prevedere potrivit căreia, deși statului i se recunoaște atribuția de a determina prin legislația proprie care sunt cetățenii săi, această legislație trebuie să fie **acceptată de către celelalte state**. Față de un asemenea angajament în alb, considerăm că trebuie verificată traducerea și, eventual, făcută o declarație cu prilejul ratificării.

6. **Art.6 alin.4 din Convenție** prevede că “Fiecare Stat Parte **trebuie** să faciliteze ... dobândirea cetățeniei sale” de către persoanele indicate la lit.e), f) și g), în timp ce Legea cetățeniei române (Legea nr.21/1991, modificată) prevede că “Cetățenia română **se poate acorda**, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin...”.

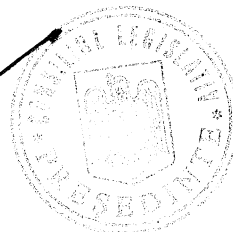
Data fiind deosebirea dintre cele două texte, propunem să se analizeze formularea unei rezerve, în sensul că persoanele născute pe teritoriul României din părinți cetățeni străini, precum și persoanele care domiciliază în mod legal și obișnuit pe teritoriul său **pot** dobândi cetățenia română la cerere, în condițiile prevăzute de art.8 din Legea cetățeniei române.

7. Referitor la **art.8 alin.1 din Convenție**, propunem să se formuleze o rezervă în sensul că renunțarea la cetățenia română se face în condițiile prevăzute de art.26 din Legea cetățeniei. Astfel, statul român **nu va fi obligat** să permită renunțarea la cetățenia sa, având grijă numai ca persoana în cauză să nu devină apatrid, așa cum prevede în Convenție, ci **va putea** aproba renunțarea la cetățenia română pentru motive temeinice și cu îndeplinirea celor trei condiții prevăzute în art.26.

8. În ceea ce privește **textul în limba română** al Convenției, semnalăm că traducerea acesteia - care urmează să fie publicată în Monitorul Oficial al României - necesită a fi revăzută, întrucât unele redactări nu sunt cele mai potrivite sub raportul semnificațiilor juridice; exemplificăm doar prin faptul că, în clauza finală s-a folosit termenul de “valabilitate”, în loc de “valoare juridică”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 192/13.02.2002